

[I. A. Hansen.]

falingsmænd flere. Desuden har den højtærede Minister i § 11 sikret sig en Bestemmelse, som savnedes i hans tidligere Forslag, hvorefter menige kan udnævnes til Underkorporaler. Af de 770 Befalingsmænd, som jeg paaviste, at der savnedes, er, som sagt, de 377 nu dukket frem, og disse 377 nye Befalingsmænd maa vel sætte sig Spor i Budgettet, som ledsager Forslaget. Jeg indrømmer, at jeg med nogen Nysgerrighed har set efter det, men de efterlader sig intet Spor i Budgettet. Saadanne 377 Befalingsmænd klarer den højtærede Minister ganske uden Fordyrelse. Der er ikke noget saa stabilt, der er ikke noget saa taalmodigt som saadant et dansk Nedrustningsforslag! Man kan hægte 377 Befalingsmænd til, det bliver ikke dyrere af den Grund!

Vagtkorpsets Lønninger var i 1929 opført til 3 451 297 Kr. De staar i det her foreliggende Forslag, hvor der altsaa er 377 Befalingsmænd flere, opført med 3 561 765 Kr. eller godt 100 000 Kr. mere. Hvordan kan det nu gaa til? Lønningerne til de 377 Befalingsmænd vil jeg løst anslaa til at ville udgøre en lille Million Kroner. Hvor finder den højtærede Minister de 800 000 Kr., som er Forskellen? Den højtærede Forsvarsminister skulde vel ikke have taget dem fra det menige Mandskabs Lønninger? Jeg har en stærk Formodning herom, og jeg beder den højtærede Minister bekræfte eller benægte denne. Saafremt der har fundet en Nedskæring Sted af Daglønnen i Soldaterfaget, beder jeg den højtærede Minister venligst oplyse mig om, hvor stor denne Nedskæring er.

Jeg paatalte for 2 Aar siden ved min kritiske Gennemgang af Forslaget, at kun $\frac{1}{3}$ af Mandskabet vilde faa Sommeruddannelse, hvad der var særlig uheldigt under Hensyn til den meget korte Uddannelsesetid, som Mandskabet faar. Ogsaa paa dette Punkt er min Kritik trængt igennem. Saa vidt jeg kan se — det staar ingen Steder direkte, men det fremgaar af Bemærkningerne, sammenholdt med Indførelsen af Garnisonstropper —, saa vidt jeg kan se, indføres der nu Sommeruddannelse for hele Korpsets Vedkommende.

I Afrustningsforslaget af 1930 manglede enhver Organisation af Læge- og Sanitets-tjenesten, ligesaa manglede enhver Organisation af Forplejningstjenesten. Begge disse to Organisationer skulde improviseres under en eventuel Mobilisering. Jeg paatalte overfor den højtærede Minister det fuldkomment uforvarlige og uholdbare heri, men jeg blev

spidst afvist af den højtærede Forsvarsminister, som gjorde mig opmærksom paa, at Vagtkorpset var en Indretning, som ikke skulde bruges til at føre Krig med. Dette Vagtkorps har jo ikke forandret Karakter i det her foreliggende Forslag, men ikke desto mindre ser jeg, at der i dette Forslag findes de behørigte Bestemmelser vedrørende saavel Sanitets- som Forplejningstjenesten. Altsaa ogsaa her har min Kritik faaet den ærede Forsvarsministers Anerkendelse som fuldt berettiget.

Se, alt dette kunde jeg naturligvis kun være tilfreds med, hvis det betød noget videre. Som Forslaget er nu, kan jeg sige om det, at det fra Formens Side er i Orden, det er en ulastelig Miniatureudgave af Hæror- dningen af 1932. Alt hvad der skal være i det, hvad det rent formelle angaar, er i det; det eneste, der nu mangler, er Soldater. Den højtærede Forsvarsminister mener vedvarende at kunne klare de Opgaver, han i Forslagets § 1 tildeler Vagtkorpset, og hvortil hører at udføre Grænsebevogtning, med en aarlig uddannet Styrke paa 1 600 Mand. Det er jo fuldkommen umuligt. I Henhold til Forslagets § 7 skal Korpset bestaa af 2 Brigader, hver paa 2 Fodfolksregimenter, heraf et Regiment af Forstærkningen. Der findes altsaa siger og skriver 2 Linierregimenter til hurtig Udrykning og øjeblikkelig Anvendelse i paakommende Tilfælde — Forstærkningsregimenterne vil jo nemlig kræve i hvert Fald nogen Tids Indøvelse af Mandskab og Befalingsmænd, før de kan sættes ind. Men altsaa, med 2 Regimenter, det vil sige med en Fodfolksstyrke, som jeg vil anslaa til 5 000—6 000 Mand, vil den højtærede Forsvarsminister paatage sig at udføre en Grænsebevogtning under urolige Forhold, og det er vel at mærke ved Indtrædelse af en Mobilisering. Som jeg før bemærkede, er man gaaet over til en Sommeruddannelse for hele Korpsets Vedkommende. Deraf følger, at der vil være Vintermaaneder, hvor Landet vil være saa at sige ganske blottet for en militær Ordensmagt. Der vil, saa vidt det kan ses, være Vintermaaneder, hvor der kun vil være en Styrke paa ca. 400 Mand, dels Garnisonstropper, dels Elever paa Skoler, under Vaaben.

Se, en saadan Ordning er efter vort Partis Opfattelse fuldkomment uforvarlig. Jeg vilde gerne spørge den højtærede Forsvarsminister: Ser nu den Verden, som omgiver os, saaledes ud, at Danmark tør forlade sig paa at kunne klare sig med de her nævnte Styrker — en Fodfolksstyrke paa 4 000—5 000 Mand til øjeblikkelig Indsættelse ved